

سندی از ۷۰ سال پیش، که حقیقت را فریاد می زند:

در ۲۶ مه ۱۹۳۶ گابریل پری (Gabriel Péri) سیاستمدار و روزنامه نگار کمونیست فرانسوی مقاله‌ای زیر را درباره فلسطین در روزنامه اومانیه نوشت. تحلیلی درست با روشن بینی سترگ و روزنامه نگاری صادقانه که امروزه به ندرت دیده می شود.

[برگرفته از سایت www.europalestine.com]

شورش در فلسطین

از یک ماه پیش و دقیقتر بگوییم از ۱۵ آوریل، فلسطین را شورش فراگرفته است. تظاهرات و درگیری های خونین مدام تکرار می شود. در روزهای اخیر ۳۶ نفر چه از اهالی عرب و یهودی و چه از سربازان اشغالگر انگلیسی جان خود را از دست داده اند. نیروهای کمکی متعدد از تانک و خودروهای نفربر پر از سربازان مسلح به فلسطین گسیل شده است.

بجا ست که بر این حوادث درنگ کنیم و معتقدیم ضروری ست به تصحیح نظرات نادرستی پیردازیم که در این باره ممکن است طرح شود. هستند کسانی که معتقدند آشوب های فلسطین، در وضعیت کنونی چیزی نیست مگر نتیجه تبلیغات هیتلر و تحریکات موسولینی باشد؛ ولی ما به هیچ رو با چنین قضاوتی موافق نیستیم.

اینکه فاشیسم هیتلری و فاشیسم موسولینی نهایت تلاش خود را به کار می برند که از هر حادثه ای در سطح بین المللی استفاده کنند و آن را در راه اهداف مشکوک خود به کار گیرند هیچکس رد نمی کند، اما نادرست است که برای ارزیابی صحیح از جنبش فلسطین به این داده بسنده کنیم.

اعراب در ۱۹۲۹ دست به شورش زدند زمانی که هنوز هیتلریسم به قدرت نرسیده بود و هیچ رقابتی هم بین انگلستان و ایتالیا وجود نداشت. شورش فلسطین بخشی ست از شورشی سراسری که دنیای عرب را به لرزه درآورده است چه در مصر و سوریه و چه در فلسطین.

آیا این شورش موجه است؟ به نظر ما کاملاً موجه است و اضافه می کنیم که اشتباه بزرگی ست اگر آن را به جنبشی ضد یهودی تشبیه کنیم. آنتی سمی تیسیم (ضدیت با یهود) به اعتقاد ما عمیقاً نفرت انگیز است. اما شورش اعراب نه در مخالفت با یهودیان به عنوان یهودی، بلکه در مخالفت و مبارزه با نوعی استثمار است که آن را امپریالیسم انگلیس طراحی و به اجرا گذارده است.

امپریالیستها در واقع، به بهانه ایجاد یک کانون ملی یهودی، حقیقتاً دست به غارت سازمان یافته اعراب در فلسطین زده اند. شرکت بزرگ صهیونیستی کرن هایه سود (۱) در این غارت ها تخصص دارد. با استفاده از نبود سند مالکیت به دست دهقانان و چادرنشینان، این شرکت با یک فئودال

عرب توافق می کند و زمین ها را تصاحب می نماید.

در پی این تصاحب است که این شرکت به دهقانان دستور می دهد سرزمینی را ترک کنند که اجدادشان طی قرن ها بر آن زحمت کشیده اند. اگر دهقانان زمین را ترک نکنند شرکت مزبور از سربازان انگلیسی کمک می گیرد تا آنان را طرد کند.

از این هم فراتر، سازمان دیگری به نام هیستدروت (۲) برای اخراج و طرد کارگران عرب از پیگرد و تاراندن آنان رویگردان نیست. هر سال هنگام چیدن پرتقال گروه های حملهء صهیونیستی به راستی دست به لشکرکشی و مجازات اهالی می زنند و کارگران عرب را از محل کار و کارخانه ها بیرحمانه طرد می کنند.

چنین است عملیات نابودسازی معکوس که صهیونیسم سازماندهی می کند. روش هایی که بیان کردیم درست همان روش هایی ست که هیتلری ها علیه یهودیان آلمان به کار می برند.

چطور ممکن است که اهالی عرب قاطعانه در برابر این وضع نشورند؟ رهبران شورش صدها بار تکرار کرده اند که هدفشان افتادن به آنتی سمی تیسیم نیست. خواست آنان مبارزه با امپریالیسم انگلیس و همپیمانان صهیونیست آن است. آنها خواستار توقف مهاجرت یهودیان به فلسطین اند که از ۸۰ هزار نفر در سال ۱۹۱۴ به ۴۵۰ هزار نفر در سال ۱۹۳۵ رسیده است. هرچه هم در این باب گفته شود نمی توان شعار آنها را ضد یهود نامید.

ما در چارچوب احترام به حق پناهندگی و همبستگی بین المللی علیه فاشیسم از حق یهودیان فراری از چنگ هیتلریسم دفاع می کنیم و نه در همدستی با اقدامات مشکوک غارت اهالی فلسطین.

اعراب همچنین خواستار آن اند که فروش زمین های عربی ممنوع گردد و یک حکومت ملی عربی برپا شود. این خواست ها عادلانه است و از ارادهء یک ملت برای درهم شکستن یک سلطهء خفقان آور نشأت می گیرد.

آرمان کارگران یهود که مطرود دیکتاتوری های فاشیستی اند با هدف شرکت های بزرگ صهیونیستی و گروه های تجاوزگر آنان که به سلب مالکیت اعراب می پردازند یکی نیست. این هدف همان آرمان ستمدیدگان از هر رنگ و نژاد است که نمی خواهند تسلیم غارتگران شوند.

گابریل پری - ترجمهء تراب حق شناس

مقاله در ۲۶ مه ۱۹۳۶ در اومانیته منتشر شده است.

* گابریل پری، سیاستمدار کمونیست و روزنامه نگار فرانسوی در ۱۵ دسامبر ۱۹۴۱ به دست نازی ها تیرباران شد زیرا حاضر نشده بود اقدامات به اصطلاح "تروریستی" را محکوم کند. خیابان ها و اماکن متعددی در فرانسه به نام وی نامگذاری شده است.

۱- کرن هایه سود (Keren Hayessod): مهمترین ابزار مالی آژانس یهود که در فاصلهء ۱۹۳۴ تا ۱۹۳۸

از بانک [انگلیسی] لویدن مبلغ ۶۷۵ هزار لیره استرلینگ وام گرفت. (ناشر)

۲- هستدروت (Histadruth): سازمان سندیکایی صهیونیستی. این واژه در عبری به معنی انجمن یا سازمان است و نام فدراسیون عمومی کار، مهم ترین سندیکا در اسرائیل است. این سندیکا در دسامبر ۱۹۲۰ در حیفا به منظور دفاع از کارگران یهودی در فلسطین، تشکیل و کارآموزی طبقه کارگر یهودی از طریق ایجاد خدمات اجتماعی مناسب تأسیس شد. در این سندیکا تمام احزاب غیرمذهبی اسرائیل نماینده دارند و "ماپای" که بعدها «حزب کارگر» نام گرفت در آن اکثریت دارد. این سندیکا نه تنها ۹۰ درصد از کارگران اسرائیل را در خود گرد می آورد و بخش عمده خدمات اجتماعی کشور را در دست دارد، بلکه یکی از بزرگترین صاحبان سرمایه و کارفرمایان اسرائیل است. امیر پرز که هم اکنون وزیر دفاع اسرائیل است تا چندی پیش رئیس هستدروت بود. نخستین اقدام این وزیر "کارگری" بمباران غزه بود (توضیح مترجم با استفاده از فرهنگ فرانسوی روبر، - ژوئن ۲۰۰۶).